

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobkyně: X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2024, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 11. 2024, č. j. X se **zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2024, č. j. X (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 8. 2024, č. j. X, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění Shodu s prvopisem potvrzuje X.

pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále též „IPZS“) ze dne 21. 6. 2024 není žalobkyně invalidní, protože její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze od 20 %.

2. V rámci řízení o námitkách bylo posudkem o invaliditě vypracovaným lékařkou IPZS dne 11. 11. 2024 zjištěno, že žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %.
3. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že posudky lékařů Institutu pro posuzování zdravotního stavu jsou v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, které v průběhu řízení doložila, a rovněž v rozporu s jejím skutečným zdravotním stavem a poklesem její schopnosti pracovat i s přihlédnutím k profesi, kterou žalobkyně vykonávala od roku 2015, a sice OSVČ v marketingu. Žalobkyně považovala napadené rozhodnutí za nesprávné a vydané na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Závěry posudkových lékařů byly učiněny bez podrobnějšího zkoumání zdravotního stavu žalobkyně a především bez hodnocení vzájemného vztahu jednotlivých onemocnění a jejich společného vlivu na pokles její pracovní schopnosti. Žalobkyně nebyla osobně přítomna u posudkového lékaře, který si proto nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním stavu. V současnosti se zdravotní stav žalobkyně nelepší, podváha trvá a zánětlivá aktivita ve střevě je doprovázena průjmami, bolestí břicha a celkovou fyzickou slabostí. Nyní čeká na magnetickou rezonanci střev pro podezření na komplikace a možnost onemocnění tenkého střeva. Argument žalované, že by měla přestat kojit, považuje žalobkyně za diskriminační. Světová zdravotnická organizace doporučuje kojení minimálně do dvou let věku dítěte kvůli významným přínosům pro imunitní systém a zdraví.
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že ve správním řízení o invalidním důchodu je vázaná posudkem lékaře IPZS, neboť posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je otázkou odbornou, která vyžaduje znalosti v oboru posudkového lékařství. Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti u více zdravotních postižení se nesčítají. Jako rozhodující příčina se určí zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Žalovaná zrekapitulovala dosavadní průběh řízení. Rozhodující příčinou je ulcerosní kolitida. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně byl lékařkou IPZS určen na 30 %. Zdravotní stav byl podle žalované posouzen objektivně a komplexně. Podkladová spisová dokumentace a odborné lékařské nálezy jsou úplné, aktuální a v odpovídající kvalitě. Žalovaná uvedla, že žalobkyně pečuje s rodinou o roční dítě a stále kojí, což ji vyčerpává a je překážkou pro terapii chorob. Žalovaná dále uvedla, že byly dány podmínky k posouzení zdravotního stavu žalobkyně bez její přítomnosti, neboť doložená zdravotní dokumentace byla dostatečná a bez významných rozporů. Žalovaná navrhla nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR a závěrem navrhla zamítnutí žaloby.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze (dále též „Posudková komise“). Z posudku této komise ze dne 2. 6. 2025 soud zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Nešlo o invaliditu II. stupně ani III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Vznik invalidity I.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

stupně byl stanoven od 14. 5. 2024, tedy datem gastroenterologického vyšetření, kdy byla potvrzena středně těžká forma ulcerózní kolitidy. Doba platnosti posudku byla stanovena do června roku 2028. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, odd. C, pol. 4b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) s rozmezím poklesu pracovní schopnosti o 20–40 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti stanovená na 35 % se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění.

6. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 3. 7. 2025 žalobkyně setrvala na svém žalobním návrhu, žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
7. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
8. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
9. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, posuzuje podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ministerstva práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudek uvedené posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz, podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se Posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry řádně zdůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem, jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.
10. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně ve správním řízení nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze. Posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborného ortopeda a internisty v posudku ze dne 2. 6. 2025 jednoznačně vymezila, že v době rozhodné pro posouzení, tj. ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl u žalobkyně zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla středně těžká ulcerózní kolitida. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

hodnocena dle kapitoly XI, odd. C, pol. 4b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s rozmezím míry poklesu pracovní schopnosti o 20–40 %. Vzhledem ke zdravotnímu stavu žalobkyně byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Žalobkyně tedy byla invalidní v I. stupni. Posudková komise tak hodnotila v rozporu s posudkem posudkových lékařů IPZS v prvostupňovém i námitkovém řízení. Ve svých závěrech zohlednila doloženou komplexní zdravotnickou dokumentaci a rovněž závěry vyšetření při jednání komise dne 22. 5. 2025.

11. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že se Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně těch namítaných žalobkyní a své posudkové závěry řádně zdůvodnila. Z posudku vyplývá, že zdravotní stav žalobkyně byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím. Posudek splňuje kritéria úplnosti a přesvědčivosti. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádném zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není pochyb. Při posuzování důvodnosti podané žaloby vycházel soud z tohoto posudku, ve srovnání s posudky vypracovanými v průběhu správního řízení jej považoval za nejkomplexnější a nejpersvědčivější. a pokud podle něj šlo o u žalobkyně o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
12. Žalovaná je povinna dle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. po právní moci tohoto rozsudku vydat nové rozhodnutí, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu uvedeným výše.
13. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy žalobkyně byla ve věci úspěšná, avšak žádné prokazatelné náklady řízení jí nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Praha 3. července 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.